

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper.

(Established 1841)

Published Every Friday

Vol. 137

JAFFNA, FRIDAY, 3RD JUNE, 1977.

No. 21

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

J. I. C. C. F. Senior Boys and Girls Camp

The annual Senior Boys and Girls Camp of the Jaffna Inter Collegiate Christian Fellowship was conducted at the C. S. I. Church premises, Pungudutivu, on the 27th, 28th and 29th of May, 1977. The theme of the Camp was "Jesus Christ in Asian Suffering and Hope" and the leaders were Revds. S. N. Sugunanthan and J. Sarvaanathan and Messrs. R. E. J. A. Setukavalar and S. Jebanesan and Miss P. Gulasingham. The programme consisted of Talks, Discussions, Bible Study, Worship Services, Bible Quiz Competitions, Games, Sing-Songs and Camp Fire. Seventy-seven students, eight teachers and nine senior friends attended this Camp. Jaffna College, Uduvil Girls' College, St. John's College, Chundikuli Girls, Central College, Vembadi Girls' High School, Hartly College and Methodist Girls' High School, Point Pedro were represented. At the closing meeting held at 4-15 p.m. on Sunday the 29th, the Camp leaders and student leaders thanked Mr. and Mrs. G. Y. Navaratnam, Messrs. Ratnavel and Muthurajah and "Arul Aunty" (Mrs. A. Thurairatnam) for the great kindness and hospitality shown to the Campites.

Music Group from Arasaradi

A Music Group led by the Rev. Thomas Thangarajah, Lecturer, Tamilnad Theological Seminary, Arasaradi, Madurai, is visiting Sri Lanka. The group includes Mr. V. P. K. Sundaram, Professor of Tamil; Sangeetha Bushanam Swamikannu, Teacher of Music; and other instrumentalists, Messrs. Gideon Thevanesan, Theophilus Appavoo, Karunakaran, Wesley and Soundararaj. They will be giving performances in Colombo, Kandy and Jaffna. Their performances will be based on Kathakalashepam, vocal concert and light music songs.

All Island Sunday Schools Bible Quiz, 1977

The above competitions amongst the Sunday Schools in the churches of Jaffna for the Seniors and Junior Groups were held on the 28th of May, at the Jaffna Y. M. C. A. Auditorium. The teams of the Uduvil Parish came first in both the Senior and Junior Groups. Both these teams have qualified to take part in the All Island Finals, for the finalists from the different districts, which are to be held tomorrow, the 4th inst., in Colombo.

Alliance Francaise de Jaffna

The Alliance Francaise, which is a world wide organisation, has a branch functioning in Jaffna under the secretaryship of Mr. A. Kulandran. Its students and members are composed of those in various professional walks of life. Classes in the French language are held regularly. The Alliance Francaise conducted its first examination recently and the names of the successful candidates are given hereunder in order of merit:

Mrs. Callisla Jeyarajah.
Dr. Mrs. Pathma Selvanayagam.
Mr. Lanka Nesiah.
Miss Annabelle Jeyarajah.
Mrs. Poomani Kanagarajah.
Mr. K. Jeevagathas.
Mr. S. Tharmaratnam.
Mr. S. Kanagasabapathy.
Mr. S. Antonipillai.
Mr. C. J. Ranjit.

THE OLIVE OF GETHSAMANE

The Olive, native of Palestine, has a close resemblance to what we call Olive in Ceylon, (S. Veralu) *Elaeocarpus Serratus*. It was one of the eight agricultural products that were required for the offering of First Fruits mentioned in Deut. 8:8. And Moses says that God had granted his people "to suck honey out of rock, and oil from flinty stone" (Deut. 8). The Olive certainly is a hardy plant, almost as hardy as the Palmyrah, growing on the bare rocky terrain of the Palestinian hills, withstanding both the heat of summer and the snows of winter, requiring no watering. Unlike the Ceylon Veralu, its fruits are not edible, but its seeds produce oil in abundance, one tree producing as much as half a ton of oil per year, from which soaps, magarines, cooking fats and polishes are made.

Sitting under the largest Olive tree in the garden of Gethsamane, a few years ago, I wondered if it was the very tree under which the Master spent his hours of agony, sweating blood. Some said it could not possibly be, and some said it might have been. How happy I was, then, to come across the report of some recent Scientific tests made by the Acting Superior of the Franciscan Friars, who are in charge of the Gardens. The Rev. Jose Montalverne de Lancastre, once a student of nuclear Physics, of great erudition that embraces among other things the study of radioactive isotopes, is responsible for the investigations that have recently been made. Ordinary Carbon has an atomic weight of 12, but radioactive Carbon has an atomic weight

Farewell

A Service of Thanksgiving in appreciation of the services rendered by the Rev and Mrs. D. R. Ampalavanar to the Uduvil Parish was held at the Uduvil Church on Saturday, the 28th of May, at 4-30 p.m. The Rev. Can. V. S. D. Sathianadhan conducted the service. Special songs were sung by the girls of the William Mather Memorial Women's Centre, Maruthanamadam, and by the Uduvil Church Choir.

This was followed by a public meeting, presided over by Mr. W. H. T. Sugirtharatnam, the Treasurer of the Church. A large gathering, composed of people from various walks of life, was present. Glowing tributes to the untiring and sincere work done by the Rev. and Mrs. Ampalavanar, and also by his Assistant, Mr. David Thiagarajah, were paid by various representatives of the Church Committee, the Uduvil Girls' College, the Ladies Guild, the Sunday School, the Youth League and the members of the Parish. The Rev. Mr. Ampalavanar replied.

The function ended with Tea.

of 14, and is termed Carbon-14. Two more protons have annexed themselves to the Carbon atom, and have rendered it unstable and radioactive, because of disintegration. The rate of such decay is expressed by what is called the half-life of the element, the time taken for half the mass of the radioactive element to become the ordinary element. Carbon-14 has become a great asset to the archaeologist who has to date his findings. The half-life of Carbon-14 is 5760 years, half-life varying with different elements. 12.5 is the disintegration count — per minute per gm. of Carbon. Now if the intensity of radiation per minute per gm. of C-14 in the existing Olive wood is measured, then the required data for dating the Olive tree is obtained. By such calculations it has been proved that the tree, which now measures six metres in circumference, is about 2300 years old. How thrilling it was to think that I had sat under that very Olive tree under which the Master had prayed.

And yet, was it so very wonderful? How much more significant, that, although the disciples had slept while the Master sweated blood, yet he understood and forgave — "the Spirit is willing, the flesh is weak," — and to these very weak human beings He dared to entrust the great task of carrying out his mission.

R. S. S.

ST. JOHN'S COLLEGE, JAFFNA,

cordially invites you to the

PRIZE GIVING

on Friday, the 10th June, 1977,
at 5-30 p.m.

Chief Guests:

Prof. George Thambyahpillay,
(Ph. D. Cantab)

(Head of the Dept. of Geography,
University of Sri Lanka, Peradeniya.)

AND

Mrs. Vijayadevi Thambyahpillay.

Chairman:

The Ven. J. J. Gnanaprasadam
(Archdeacon of Jaffna.)

TRUST THE FRENCH TO TEACH YOU FRENCH

Audio-Visual Course

Starting soon
at the

ALLIANCE FRANCAISE
DE
JAFFNA

130, 1st Cross Street,
JAFFNA.

For enrolment call over
on weekdays
between 2-00 p.m. and 7-00 p.m.

JAFFNA COLLEGE

Wanted qualified teachers
for Physics and Mathematics
for the G. C. E. Advanced Level
and H. N. C. E. classes
in the Tamil Medium.

Please apply
before the 15th of June
on forms available
at the College Office.

PRINCIPAL

Vaddukoddai.

IN MEMORIAM

IN TREASURED MEMORY
OF

P. W. ARIARATNAM

Departed: 5th June, 1976.

"Thou shalt keep him in
perfect peace he trusted
in Thee."

Sornamalar and Children

"Malar Vasa",
Vaddukoddai.

[வெள்ளிதோறும் வெளிவருவது.]
["நீதி ஜனத்தை உயர்த்தும்; பாவம் எந்தக் குவத்துக்கும் இழிவாம்"]

மலர் 137] 3 — 6 — 1977 [இழை 21

கட்டுப்பாடற்ற விலைக்கட்டுப்பாடு

நகரங்களில் வாழ்வதைவிட நாட்டுப் புறங்களில் வசிப்பது, வாழ்க்கைச் செலவைப் பொறுத்த அளவில், மிக மோலானது என முன்னுட்களில் பலர் சொன்னதைக் கேட்டிருக்கிறோம். இப்பொழுதோ அப்படிச் சொல்வதற்கில்லை. நாட்டுப் பக்கங்களில் வாழ்வோரிற் பலர் நகரங்களில் வாழ்ந்தாலோ என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. ஏன்? சீவியத்திற்குவசியமான சில பொருட்களைக் குறித்தாவது நகரங்களிற் காணும் விலைகளைப் பார்க்கிலும் கிராமப்புறங்களில் நாம் கொடுக்க வேண்டிய விலைகள் இரட்டிப்பாகவும் மும்மடங்காகவும் இருப்பதைப் பல தருணங்களிலும் நாம் காணலாம். தலைநகராகிய கொழும்பிலே அன்றாறு காணப்படும் விலைகளென வாடுவி மூலமாகவும் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும் நாம் கேள்விப்படுவதையும், அதே பொருட்களுக்குக் கிராமப்புறங்களில் அறவிடப்படும் விலைகளையும் ஒப்பிடுமபோது இதன் உண்மை புலப்படும்.

சமீபத்தில் "சில்" போடப்படாததும் சுமார் 35 குச்சிகளே கொண்டதுமான ஒரு 'யானைக்கு' ("தீப்பெட்டி" என்று சொன்னால் "இல்லை" யென்றே சொல்லுகிறார்கள்!) நம்பீடமிருந்து சில வியாபாரிகள் நாற்பது சதம் எடுத்துக்கொண்ட சம்பவம் இச்சிந்தனைகளைத் தூண்டியிட்டது. "சில இடங்களில் 50 சதமும் எடுக்கிறார்களே" எனக் கருணை கொண்ட ஒரு வியாபாரி நம்மிடம் கூறினார் — எவ்வளவு கருணை கொண்ட உள்ளம் அவருக்கு! ஏன், சில வாரங்களுக்கு முன் ஒரு கட்டி சவற்காரத்திற்கு முன்று ரூபாய் கேட்டார்களே! மெய்யான தட்டுப்பாடும் செயற்கைத் தட்டுப்பாடும் இப்படியே வந்து இடையிடையே நம்மைத் தட்டிச் செல்கின்றன.

இப்பேர்ப்பட்ட நிலைக்கு இரண்டு காரணங்கள் காணலாம். நகரப்புறங்களிலே — அதுவும் விசேடமாகக் கொழும்பிலே — சந்தைப் படுத்தும் திணைக்களம் சகாய விலைத் தாபனங்களைத் திறந்திருக்கிறது அங்கே விலைக்கட்டுப்பாடுள்ள பொருட்களைக் கட்டுப்பாட்டு விலைக்கும் பிற பொருட்களைச் சகாயமான விலைக்கும் பெற்றுக்கொள்ளலாம். இப்படியான தாபனங்கள் செயலாற்றும் இடத்தில் பிற வியாபாரிகளும் நியாயமான விலைக்கு விற்பது அத்தியாவசியமாகிறது இவ்வகையான கடைகள் இல்லாத இடங்களிலோ ஆதாயம் தேடும் கொள்ளு வியாபாரிகளே நமனோடுள்ள தஞ்சமாகின்றனர்!

இனி நகரப்புறங்களிலே விலைக்கட்டுப்பாட்டு உத்தியோகத்தார் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். கிராமப் பகுதிகளிலோ அப்பேர்ப்பட்டோரின் நிழல்கூட விழுவதில்லை பூனியில்லா வீட்டில் எவிகள் துள்ளி விளையாடலாமதானே. முன்னொரு காலத்தில் கூட்டுறவு உத்தியோகத்தரும் வேறு சில அரசாங்க உத்தியோகத்தரும் கூட விலைக் கட்டுப்பாட்டு உத்தியோகத்தராய்க் கடமையாற்றுவார்கள் எனக் கூறப்பட்டது அந்த முறை கையாணப்பட்டதாய்த் தெரியவில்லை. விலைக்கட்டுப்பாட்டு உத்தியோகத்தார் மிகச் சிலரே இருப்பதினால் எல்லா இடங்களுக்கும் அவர்கள் சென்றுகொள்ளமுடியாதென்பது உண்மையே. ஆதலாற்றான் இவ்வேலையைத் தமது குறிப்பிட்ட வேலையுடன் மேலதிகமாகச் செய்யக் கூடிய வேறு உத்தியோகத்தர்களும் இருப்பது அவசியமெனக் கொள்கிறோம்.

நகரவாசிகள் மாத்திரமல்ல; நாட்டின் சகல மக்களுமே, நாளுக்கு நாள் நிலைவரங்கள் மோசமாகிக்கொண்டு வரும் இக்காலத்தில், அரசாங்கத்தின் கரிசனையையும் சகாயத்தையும் தேவைப்பட்டு நிற்கிறார்கள்.

சந்தைப்படுத்தும் திணைக்களத்தின் கடைகளும், ஓரிரண்டு பேராவது விலைக்கட்டுப்பாட்டை மேற்பார்வை செய்யும் ஒழுங்கு முறையும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இருக்கக்கூடுமானால், பொதுமக்கள் நீதியற்ற வியாபாரிகளினால் உயிர் வாங்கப்படும் நிலை மாறியே தீரும்.

எதிர்வரும் தேர்தல்களின் போட்டியிடும் கட்சிகள் இதைக் கவனத்திற்கெடுப்பது நலமெனத் தோன்றுகிறது இப்பேர்ப்பட்ட நடவடிக்கை எடுக்க எந்தக் கட்சி முன் வருகிறதோ அந்தக் கட்சி ஒரு பெருமளவிற்குக் கிராமவாசிகளின் ஒத்தாசையைப் பெறுமென்பது திள்ளனம். நாட்டினதும் அவர்களுக்கு நன்றி கூறும்.

சமய பாட ஆசிரியருக்கான பயிற்சி

பரடசாலைகளில் சமய பாடம் படிப்பதற்கும் ஆசிரியருக்குக் காணமுற்ற மாதக் குறுகிய காலப் பயிற்சி ஒன்றை இவ்வாண்டில் அளிப்பதற்குக் கல்வியமைச்சு தீர்மானித்துள்ளது. இப்பயிற்சியின் முடியில் இதற்கான தராதரப் பத்திரம் வழங்கப்படவுள்ளது. இப்பயிற்சி நடத்தப்படும் இடங்களின் விவரம் பின்வருமாறு:

பெளத்தம் — மொழி: சிங்களம்
இடம்: மிரிகமை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி

இந்து சமயம் — மொழி: தமிழ்.
இடம்: மட்டக்களப்பு ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி.
கிறிஸ்தவம் (ரோ. எ.) — மொழி: சிங்களம். இடம்: உயன்வத்தை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி.

கிறிஸ்தவம் (ரோ. எ. ஆக்.) — மொழி: சிங்களம். இடம்: பொலவலனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி.

இஸ்லாமியம் — மொழி: தமிழ்.
இடம்: அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரி.
அரசாங்க பாடசாலைகளிலும் தனிப்பட்ட பாடசாலைகளிலும் ஆசிரியராய்க் கடமையாற்ற

(முற்குடர்)

2. விஞ்ஞானமும் அதன் வளர்ச்சியும் வசுவாசத்திற்குத் தடையாக காரியங்களெனத் தப்பாய்ச் சிந்திக்கின்றோம். விஞ்ஞான வளர்ச்சியினால் உண்டாகி வரும் மாற்றங்களுக்கூடாவும் கடவுளின் மகிமையை நாம் காணவேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

6. கருத்தற்றவையும், காத்திரம் குறைந்தவையுமான கேள்விகளையிட்டு நாம் கொண்டிருக்கும் கொள்கை வேறுபாடுகளை நிரூபிக்க வேதாகமத்தை உபயோகிக்கப் பார்க்கிறோம். இது தவறான உபயோகம். வேதாகமத்திற்குக் கூடாக இரக்கும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் கடவுள் நமக்குப் பேசுவதை நாம் அறிந்து கொள்ளும் திராணியுள்ளவராக வேண்டும். கொள்கை வேறுபாடுகளால், நாம் செய்ய வேண்டுமெனக் கர்த்தர் காண்பிக்கும் காரியங்களை அவசியமானவை. "பசியாயிருந்தேன், எனக்குப் போஜனம் கொடுத்தீர்கள்; தாகமாயிருந்தேன், என்தாகத்தைத் தீர்த்தீர்கள்.... மிகவும் சிறியவராகிய என் சகோதரரான இவர்களில் ஒருவனுக்கு நீங்கள் எதைச் செய்தீர்களோ அதை எனக்கே செய்தீர்கள்"

தொடர்ந்து பேசுகையில் கனம் ஐசக் அவர்கள் சபைவின் பிரிவை வன்மையாகக் கண்டித்து, கிறிஸ்தவின் கிறிஸ்தவருக்கு மாறான இச்சபைப் பிரிவுகள் சபையின் சாட்சிக்கு மிகப் பெரிய தடையானது என்றார்கள். குறிப்பிட்ட ஒரு நகரை உதாரணமாகக் கொண்டு, ஓராண்டான புத்தசமயிகள் இருக்கும் அங்கே ஒரே ஒரு புத்த ஆலயமும் மிகச் சிறிய தொகையினரான கிறிஸ்தவருக்கு ஏழு ஆலயங்களும் காணப்படுகின்றன; இது வருத்தப்படத் தக்கது என்றார்கள்.

அடுத்ததாக இலங்கையின் பிரச்சினைகளைக் குறித்துப் பேசிய திரு S. ஜெபநேசன் அவர்கள் சமீபத்தில் பெருங் நகரில் நடைபெறவிருக்கும் ஆசியக் கிறிஸ்தவ சங்கத்தின் ஆளுவது மகாநாட்டின் ஆலோசனைக்கு எடுக்கப்படவிருக்கும் ஆசிய நாடுகளின் பிரச்சினைகளைக் குறிப்பிட்டு, இலங்கையின் பிரச்சினைகளும் இவையே எனக் கூறலாம் என்றனர். இவற்றிற் பிரதானமானவற்றைத் திரு ஜெபநேசன் அவர்கள் விளக்கியுரைத்தார்கள். நாளுக்கு நாள் வலுவடைந்து வரும் பொதுமக்களிடையிலான வறுமையும், பிறரைச் சூறையாடித் தம் செல்வத்தைச் பெருக்குவோரின் மோசடியும் உண்மையான பிரச்சினைகள். ஆளுகைத் துறைகளிற் காணப்படும் அதிகார அகங்காரமும், அடக்கு முறைச் செயல்களும் மனித தன்மாளத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கின்றன. இலட்சியங்களின் மோதல் சமாதானத்துக்கு இடையூறு விளைவிக்கின்றது. அகிம்சைக்கு இடமில்லையெனவும், புரட்சியே-இலட்சியங்களை நிறைவேற்ற உதவும் எனவும் பிரதானமாக வானிபர் கூக்குரல் எழுப்புகின்றனர். சிறுபான்மையோரின் உரிமைகள்

வோர் இப்பிரிசியில் அனுமதிக்கப்படுவதற்கு விண்ணப்பிக்கலாம். கிறிஸ்தவம் தமிழில் கற்பிப்போருக்கான பயிற்சிக்கு எவ்வித ஒழுங்கும் செய்யப்பட்டதாய்த் தெரியவில்லை.

நாளுக்கு நாள் பறிக்கப்பட்டுப் போகின்றன. கலாச்சார மோதல்கள், குறிப்பாக நரட்டின் பெரும்பான்மையினோர்க்கும் சிறுபான்மையினோர்க்கும் இடையிலான பாஷை, சமய வேறுபாடுகளினால் ஏற்படுபவை, அமைதி நிலையைக் கவிழ்த்துப் போடுகின்றன. இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையில் திருச்சபையானது எவ்விதம் சாட்சிப் பரக்கக் கூடும்? இந்த நிலைகளில் திருச்சபையின் பங்கு என்ன? நாம் ஒரு சிறு கூட்டத்தினர்; செய்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. பெனச் சபை வாழாவிருக்க முடியாது. நமது செல்வாக்கின் காலம் சென்று விட்டதேயெனப் பிரலாபித்துக் கொண்டிருப்பது புத்தியற்ற நிலை இந்தச் சூழ்நிலையில் சபையை வைத்திருக்கும் கடவுள் அதற்கு ஒரு பணியைக் கட்டின விட்டுமிருக்கிறார். சபை செய்து முடிக்க வேண்டிய ஒரு காரியத்தை, நிறைவேற்ற வேண்டிய ஒரு உத்தரவாதத்தை, கிட்டச் செய்ய வேண்டிய ஒரு இலட்சியத்தைக் கடவுள் அதற்குக் கொடுத்திருக்கிறார். அது செயல்பட வேண்டும். செயல்படுவதற்கு வேண்டிய ஆன்மீக பலத்தையும் கடவுள் தாம் வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறார். இதை யுனரும் திருச்சபையானது கடவுளுடைய சித்தத்தை அறியவும், அதன்படி நடக்க வேண்டிய திராணியைப் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவரை நோக்கிப் பார்க்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. இவ்வாறு திரு. ஜெபநேசன் அவர்கள் தமது உரையிற் கூறினார்கள். ஆதினச் சுவிசேஷப் பணியிடையாளர் கனம் D. C. இரத்தினசிங்கம் அவர்களின் செபத்துடனும், ஆசீர்வாதத்துடனும் இவ்விழாவின் கூட்டங்கள் முடிவெய்தின.

புதிய அரசியற் கட்சிகள்

எதிர்வரும் இலங்கைப் பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதற்கு ஏற்கனவே இருந்த ஏழு அரசியற் கட்சிகளுடன் புதிய இரண்டு கட்சிகள் தேர்தல் அகரரியின் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ளன. இவை பின்வருமாறு:-

1. தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி. இதன் காரியகாரன் முன்னணியின் பொதுக்காரிய தரிசியாகிய திரு A. அமிர்தலிங்கம் அவர்கள். இக்கட்சிக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கும் தேர்தல் சின்னம் உதய சூரியன்.
2. இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் (அரசியற் பிரிவு). இதன் காரியகாரன் திரு. ஜெயானந்தன் பெரியண்ணன் சுந்தரம் (பெரி. சுந்தரம்) அவர்கள். இதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தேர்தல் சின்னம் செவகை.

ஏற்கனவே இருந்த தமிழர் கட்சியும் தமிழக் காங்கிரஸ் கட்சியும் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலை முன்னணி யிற் சேர்ந்து கொண்டனவெனினும் தேர்தல் விடயங்களுக்கு இவை இன்னும் தனிப்பட்ட கட்சிகளாகக் கணித்கப்படுகின்றன. த. ஜ. வி. கூட்டணியின் இரு அபேட்சகராக மட்டக்களப்புத் தொகுதிக்குப் போட்டியிடுவது திரு S. இராசதுரை, திரு. காசி ஆனந்தன் ஆகியோர் முறையே உதயசூரியன் சின்னத்தையும் தமிழர்க்கு கட்சியின் சின்னமாகிய வீட்டுச் சின்னத்தையும் உபயோகிப்பார்கள்.

செய்திகள்

நாடு மாற்றப்பட்டோர் தனிப்பு

இலங்கையிலிருக்கும் இந்திய வம்சாவழியினர் விடயத்தில் இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்கும் உடனான உடனடிக்கிளையின் பிரகாரம் இங்கிருந்து இந்தியாவுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்களின் பலர் நிர்ப்பந்தமான நிலைக்குள்ளாகி ருக்கின்றன. இந்தியச் செய்திப் பத்திரிகைகள் கூறுகின்றன. 1974 ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதத்தில் இவ்வகையாய் அனுப்பப்பட்ட பல குடும்பங்கள் அடைந்திருக்கும் அவலநிலை குறிப்பாய்க் காட்டப்படுகிறது. இந்தக் குடும்பங்கள் சென்னையிலுக்கு அனுப்பப்படுமென்ற உறுதிமொழியில் இங்கிருந்து அனுப்பப்பட்டவர்கள். எனினும் சென்னைக்குப் பதில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் ஒரு மாவட்டத்திற்கே இவர்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டனர்.

அங்கே இவர்கள் என்றும் அனுபவித்திராத வெப்ப நிலைக்கு வராமல் வேண்டியதாயிருந்தது. இதன் நிமித்தம் 1975 ஆண்டின் கோடைகாலத்தில் சுமார் முப்பது பேர் உயிரிழந்தனர். இன்னுமொரு முப்பது வரையிலானோர் வயிற்றுக்குப் நோய்க்குப் பவியாகினர். அங்கே இவர்கள் வேலைக்கமர்த்தப்பட்ட ஆலைகளில் சராசரியாகக் குடும்பத்தில் ஒருவருக்கே, அதுவும் மிகக் குறைந்த ஊதியத்திலும், வேலைவாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. வெப்ப நிலையையும், வேலை போதாத திட்டாட்டத்தையும் சமாளிக்க முடியாத நிலையில் தங்களைச் சென்னைக்கு அனுப்பி வைக்கும்படி இவர்கள் அனுப்பப் பவ வின் ணப்படுகின்றன. பயன் தராமற் போயின. எனவே 1976 நவம்பர் மாதத்தில் இவர்களில் 83 பேர் தாமதமே சென்னைக்குச் சென்றனர். அங்கு ஏற்பட்ட வெள்ளப் பெருக்கித் தமது உடைமையையும் இழந்தனர். வேலைவாய்ப்புக் கிட்டாததால் திரும்பவும் ஆந்திராவுக்குப் போகப் புறப்பட்டுப் பிரயாணச் சீட்டிற்குப் பணம் கிடைக்காததால் சீட்டிற்குப் பிரயாணம் செய்தனர். இதற்காகப் பிடிபட்ட 11 பேர் ஒரு மாதச் சிறைத் தண்டனையும் அடைந்தனர்.

இப்படிச் சென்னைக்குச் சென்றவர்களின் உடல் நிலையைக் கருதிச் சுனாத்தியப் பொருத்தம் உடைய இடத்திற்கு இவர்களை அனுப்பி வைக்க வேண்டுமென உயர் அதிகாரிகளுக்குச் செய்த மனுக்கள் அங்கேரிக்கப் படவில்லை. திரும்பவும் ஆந்திராவுக்கே போகும்படி வற்புறுத்தப் பட்டனர்.

சென்னையிலுள்ள மத்திய நிர்வாகக் காரியாலயங்களைக் கொண்ட சால்திரி பலனுக்குப் பன்னிரண்டு குடும்பங்கள் சென்ற தம் நிலையை விளக்க வைத்தும் அங்கிருந்த அதிகாரிகளால் எவ்வித சகாயமும் செய்யக் கூடாமற் போனது. ஆந்திராவிற்குப் போய் மரிப்பதிலும் இங்கிருந்து மரிப்பதே சிறந்ததெனச் சொல்லி அநேக சாஸ்திரி பலனுக்கு முன் தலையிடுந்தனர். அவ்வழியே வருபவர்களிடம் பிச்சைப்பணம் கேட்டுத் தம் வாழ்க்கையை நடத்திக் கொண்டு வருகின்றனர். இதைப் போன்ற வேறு மூன்று கூட்டத்தினரும் இதற்கு முன் இவ்வாறே நிர்ப்பந்த நிலைக்குள்ளாகியிருந்தனர் எனச் செய்தி எங்கள் கருகின்றன.

கப்பலோடு அமிழ்த்திய இரத்தினக் கற்கள்

ஒருபோதும் அமிழ்த்திய போகாத கப்பல் என்ற புழமூடச் சதாம் தன் துறைமுகத்திலிருந்து சுமார் 2225 பேருடன் நியூயார்க் துறைமுகத்தை நோக்கித் தன் முதலாவது பிரயாணத்தை மேற்கொண்ட "ஹெர்துனி" என்ற கப்பல் 1912 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 15 ஆம் தேதியன்று பனிப் படலம் ஒன்றுடன் மோதியதால் உடைந்து அம்லான்றிக் சமுத்திரத்தில் முழுகியது சரித்திரச் சம்பவம். இதிலிருந்து 715 பேர் மாதிரமே பாதுகாக்கப்பட்டனர்.

இக்கப்பலை மிதத்திக் கொண்டு வரவோ, அதில் இருக்குமென்று நம்பப்பட்ட விடையேற்பெற்று பொருட்களை மீட்டுக்கொள்ளவோ எடுக்கப்பட்ட பிரயத்தனங்கள் யாவும் பயனற்றுப் போனதால் அநேக ஆண்டுகளாக முயற்சிகள் கைவிடப்பட்டிருந்தன.

பேர்லின் நகரத்துப் பிரபல வர்த்தகர் ஸ்வர் இப்பொழுது அக்கப்பலின் இருப்புப் பெட்டியையாவது மீட்டுக்கொள்ள முயற்சி எடுக்கிறார்கள். இந்த இருப்புப் பெட்டியில் 50 ஆயிரம் கோடி ஜெர்மன் மார்க் (25,000 லட்சம் ரூபா) பெறுமதியான இரத்தினக் கற்கள் இருப்பதாக அவர்கள் கணக்கிடுகிறார்கள். ஐரோப்பாவின் சில வர்த்தகஸ்தாபனங்களிலும் இவை அக்கப்பலின் கொண்டு செல்லும்படியாகக் கொடுக்கப்பட்டவை என இவர்கள் நம்புகிறார்கள். இப்பெரிய முயற்சியில் தாம் செலவிடும் பணத்திலும் பார்க்கப் பத்து மடங்கான தொகையை இந்த இரத்தினக் கற்களினால் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை.

உங்கள் சிந்தனைக்கு

உன் செயல் கேட்கப்படவில்லையா?

இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க:

மொனிக்கா தெய்வபக்தி நிறைந்த ஒரு பெண். தன் நம்பிக்கை முழுமையும் தன் வானிப் குமாரனிலே கட்டியெழுப்பிய அவன், அவன் தாறுமாறான வாழ்க்கைக்குச் செல்வதைக் கண்டு கலங்கினாள். அவனுக்காகக் கண்ணீரோடு இடைவிடாது செபித்து வந்தாள் அவளோ மனம் மாறிய பாடியில்லை; பதிலாக அவன் இன்னுமின்னும் தன் மார்க்கப் பாதையையே தழவி வந்தாள்.

சுற்றில் ரோமாபுரிக்குப் போக வேண்டுமென அவன் புறப்பட்டான். அங்கே போனால் அவன் வாழ்வு முழுவதும் பாழடைந்து போய் விடுமெனத் திகைத்த தாயார் எவ்வளவோ கூறியும் அவன் கேட்கவில்லை. அவன் போகாமல் தடை செய்யும் நோக்கமாயும் மன்குடினான்; பயனில்லை. அவன் புறப்பட்ட கப்பலிலும் நின்று செபித்தான்; கரையிலும் இறங்கி நின்று செபித்தான்! பயனில்லை. கப்பல் புறப்பட்டது. அவனும் சென்று விட்டான். மனந்தளர்ந்த நிலையில் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக விடு சென்றான்.

சில காலத்தின் பின் மகனாக் குறித்த செய்தி கேள்விப்பட்டான். ரோமாபுரியில் அம்பு ரோஸ் என்ற புனிதரை (St. Ambrose) அவன் சந்தித்தான். அவருடைய பக்தி வாழ்க்கை அவனைக் கவர்ந்து கொண்டது.

பாராட்டுரை

சின்னவர்

"சிறுவன் தொட்டுள்ளையொரு செல்லப் பிள்ளையோல் பார்த்து" என்று உபாத்தியாயர் முத்துச் சாமி அவர்கள் பாடியது போல வட்டக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சிறுவயதிலிருந்தே கட்டிடவேலைப் பகுதியில் வேலை யாளனாகச் சேர்க்கப் பட்டவர் சின்னவர் எனும் சின்னண்ணர்; பேராசிரியர்கள், அந்நம்மறைக்குமாரர்கள் உள்ளங்களில் இடம் பெற்றார் இவர்.

பகல், இரவுகூற காலங்களை யும், வெயில், மழை என்ற கால வேறுபாடுகளையும் கடமை உணர்வால் மறந்து அயராது உழைத்தமை இவர் பாராட்டில் சிறப்பைப் பெறுகின்றன.

இவர் காலத்தில், சிறந்த கல்வியும் ஆற்றலும் கொண்ட கல்லூரிப் பேராசிரியர்களும், வேதநூல் வல்லுனரும், ஆண்டவர் அருள் நிறைந்த அருள்மறைக் குருமார்களும் மரணத்தால் மறைக்கப்பட்டதால் சின்னவர் சிந்திய போற்றற்கரிய இரத்தினங்களும் வெளிப்படுத்தப் படாமல் கிடக்கின்றனவே என்று கவலை கொள்கிறோம். ஆயினும் இவருடன் நன்கு பழகியவர்களும் இன்று இருக்கத்தான் செய்கிறார்கள். இவர் மரணச் செய்தி கேட்டதும், துக்கத்தில் பங்கு கொண்டு தேவராதனைக் கூடாக அன்னரின் ஆத்மாவுக்காக நடை அளித்தது என்றும் நினைவிட நீங்காத நன்றிக் கடனாக விட்டது எனப் பாராட்டுகின்றோம்.

யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மட்டும் ஆரம்பமான இவருடைய வேலைகள், யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அமெரிக்கன் மிஷன் திருச்சபைகள், பாடசாலைகள் எப்பவைகளிலும் பரவலாக்கப் பட்டன, ஏன்? நம்பிக்கை, கடமை, கண்ணியம் எனும் சிறப்பியல்புகள் இவரை ஆட்கொண்டிருந்ததாலேயே. அன்றியும், மாசற்ற அன்பும், என்றும் தாழ்மையும் பிறர் நலம் பேணுதலும் நிலையான குணங்களாக இருந்தன. ஆடம்பரமற்றதும், எல்லாவற்றிலும் குறைவற்றதுமான வாழ்க்கைப் பாதையில் நடந்த மையால் இவர் யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, யாவருக்குள்ளும் ஒருவராகி வாழ்ந்து கொண்டனர். இவைகளால் உயிரெனப் போற்றும் தம் கடமைகளையும், அந்தரங்க விடயங்களையும் கொண்டு போய்வா எனப் பறமும் அனுப்பி வைக்கக் கூடிய தாயிருந்த நற்பண்புடையானரை நாம் மறந்து விட முடியாத.

அவரை அண்டி, அவர் போதனைகளைக் கேட்டு, புதியவொரு வாழ்க்கையை ஆரம்பித்தான்.

இந்த வரலாறு யார் தெரியுமா? திருச்சபைப் புனிதர்களில் ஒருவராக என்றமே மதிக்கப்படும் புனிதர் ஆகஸ்தின் (St. Augustine) தான் இவர். தாயாரின் வேண்டுகலைக் கர்த்தர் கேட்டார் கேட்டபடியில்லை; இன்னும் நலமான முறையில் அவருடைய இருதய வேண்டுகலை அருளிச் செய்தார். சபைக்கும், சரித்திரம் அனைத்திற்குமே அவனை ஆசீர்வாதமாக்கினார்; தமக்கு மகிமை யான பாத்நிரமாய் ஆக்கிக் கொண்டார்.

"உன்னுடன் விவரம் — செய்கும் வினாவுமா? உறக்கமில்லாதவர் கண் — உன்னை விட்டோழியுமா?"

"வாரா வினை வந்தாலும் சோராதே மனமே, வல்ல நிறிஸ் தனக்கு நல்ல தாரகமே" என்றும், "ஒரு போதும் மறவாத உண்மைப் பிதாவிருக்க உனக் கொண் குறை மகனே" என்றும், உள்ளன்போடு உள்முருகச் சின்னவர் பாடுவதைக் கேட்டால் இவர் கிறிஸ்தவரோ என்றும், இவரது வாசஸ்தலம் கிறிஸ்தவர்களின் வசிக்கும் இடமோ என்றும் எண்ண இடமுண்டாகும். கிறிஸ்து, கிறிஸ்தவர்கள் அல்லாதாருக்குள்ளும் கிரியை செய்கின்ற என்பதற்கு இவர் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். ஞானஸநானம் திடப்படுத்தல் என்பவைகளால் மட்டுமன்று, கிறிஸ்துவ ஏற்றிக் கொள்ளும் மனமாற்றமே முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பதை இவர் மூலம் காண்கிறோம்.

மேலும் இவற்றைத் தவிர ஒரு தருமராய், சுற்றத்திலிருந்து ஒரு சிறந்த துணைவராய், ஐக்கியத்தின் இருப்பிடமாய், தெய்வவழிபாட்டிற்குள் வழிகாட்டியாய், வாழ்க்கைக் கெளரியாய், அன்பின் சின்னமாய் வாழ்ந்த இப்பெருமகனின் மரணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மனைவி, மக்கள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் யாவருக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

சின்னண்ணரின் ஆத்மா சாந்தி பெற வேண்டுவோம்.

— டி. பொ.

செய்தித் துணுக்கங்கள்

கிறிஸ்துவுக்கு முன் 80 ஆம் ஆண்டுக் காலத்தில் வசித்த புழப் பெற்ற இந்திய வைத்தியர் சுருத்தா சிற்றரசு முறைகளைக் குறித்து எழுதிய "சமீபத்தில்" என்ற நூலில் அங்கு மாற்ற வல்த் (Organ Transplant) பற்றி எழுதியுள்ளார். எனவே தற்காலத்தில் நமக்கு ஆச்சரியமாகத் தோற்றும் அநிக் மாற்ற வைத்தியம் புதிதான ஒன்றல்ல என இளைப்பாறிய சத்திர சிற்றரசு நிபுணர் டக்டர் அந்தோனிஸ் அவர்கள் சமீபத்தில் பேசிய ஒரு பேச்சில் குறிப்பிட்டார்கள்.

இலங்கையில் வரும் தேர்தலில் போட்டியிடவுள்ள கட்சிகள் யாவும் மதுபான விற்பனை விலைக் கைத் தமது தேர்தற் பிரகித்த ஏட்டில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென அவைகளைக் கேட்பதற்கான ஒரு பிரகடனக் கட்டத்தை இலங்கை மதுவிலக்குச் சபை இம் மாதம் 5 ஆம் திகதியன்று கொழும்பிலே நடத்தத் திட்டமிட்டுள்ளது.

சென்ற வார இதழில் கியூபாத் தீவின் ஹவன்சு விமான நிலையத்திக்கு, இறங்கப் போகும் வேளையில் எழுபது பேரைக் கொண்ட ரஷ்ய விமானம் ஒன்று மின்சாரக் கம்பிகளின் சிக்கி வெடித்து விழுந்ததால் 68 பேர் மரணமாயினர். இவர்களில் 9 பேர் விமானத்தை ஒட்டுவதற்குப் பொறுப்பாயிருந்த ரஷ்யர். உயிர் தப்பிய இருவரும் கடும்காயங்களுக்குட்பட்டனர்.

தெரு விபத்துக்கள் அதிகரித்து வருவதன் காரணமாக இம் மாதத்தின் முதலாம் நாட்தொடக்கமாக யாழ்ப்பாணத்தில் உசைகளில் இருவர் ஏறிச் செல்வது போலிஸ் போக்குவரத்துப் பிரிவினரால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நடவடிக்கையைக் கைவிடுமாறு கோரி யாழ். வாலிபர்கள் மாநகரசபை ஆணையாளரிடம் விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள்.

The Morning Star

3rd June, 1977

Unity Essential

One of the most significant and important accomplishments of the late Mr. S. J. V. Chelvanayakam was the creation of unity among the Tamils. He brought about the much and long desired unity between the Northern and Eastern Provinces. He also brought under one organisation, the T. U. F., the two leading political parties of the Tamils, the Federal Party and the Tamil Congress. We believe, at the time this front was inaugurated, that even much smaller parties like the Tamil Self Rule Party and the Eelam Freedom Forward Movement also showed interest in it. Of course, there were a few Tamils who remained outside the Front. While some of them did so on account of ideological differences, others preferred to support the Government for the sake of picking some crumbs that fall from Government's table, though in the heart of hearts they themselves approved of the policies of the T. U. L. F. There were also a few who continued to support the U. N. P., hoping that they would be benefited when this party was returned to power. Such men would always be there, as they are today. Hence, the inauguration of T. U. F. was hailed as a very welcome event and of major significance in the present context. The T. U. F. changed its name to Tamil United Liberation Front only last year at the mammoth rally of the T. U. L. F. This has now become a historic rally because it decided that the goal of the T. U. L. F. would be a separate state for the Tamils. This decision was hailed with enthusiasm almost universally in the Eastern and Northern Provinces and by the estate population. Even a fairly large section of the Muslims is reported to have joined it. This was the situation till the death of Mr. Chelvanayakam about a month back.

Now, the situation seems to have changed somewhat. There were reports of some differences between the Tamil Congress and the Federal Party. But we are happy to note now that these differences are gradually disappearing. The differences were mainly due to the failure of a few Tamil Congress men who pressed their claims for nomination as candidates for the coming elections. The Nominations Board could not accommodate all the applications. It had to take into consideration various factors like experience; commitment to and service for the Tamil cause; and suitability to gain votes in their respective electorates.

The refusal of the Tamil Self Rule Party to work along with the T. U. L. F. is also due to the same reason. Incidentally, it is of interest to note the revelation, which is reported to have been made by the leader of this party, that the present leaders of the T. U. L. F. are hypocrites and have always exploited for their own purpose the mental and physical weakness of Mr. Chelvanayakam since a major operation he underwent some years ago. Those who knew Mr. Chelvanayakam well could bear testimony to the fact that he was always mentally alert and refused to be exploited by friends or flatterers. The Eelam Freedom Forward Movement has also announced that it would contest the T. U. L. F. candidates in some constituencies, specially its leader Mr. C. Sundaralingam pitting himself against Mr. A. Amirthalingham, Secretary-General of the T. U. L. F. We cannot — nor can any reasonable man — visualise a situation in which these two parties E. F. F. M. and T. S. R. P. — can contest the T. U. L. F., because their objectives are identically the same. Petty jealousies, animosities and personal ambitions are the chief causes for members of such parties and for those who have broken away from the Tamil Congress and are contesting as Independents; while others are confident of their own personal merits. Such fissiparous tendencies and personal differences have been always the imponderable block to unity among the Tamils.

We shall continue our comments on this matter in our next issue.

OBITUARY

Dr. D. V. Gnananandam

We record with regret the untimely death of Dr. D. V. Gnananandam, at the General Hospital, Colombo, on 12th May. He was attached to the Anti-Tuberculosis section, Pannai, Jaffna, after having been trained in Bangalore as a W. H. O. scholar. Due to his heart trouble, he was on leave from last December, and in spite of the best treatment given to him at the General Hospital, he passed away at the age of 45.

His body was brought to Erelalai South, to his residence, and the funeral took place on 14th

May. The service was conducted by the Circuit Pastor, the Rev. S. T. Aseervatham, assisted by Rev. T. Selvaratnam of the C. M. S. Church, Kopay, the Rev. N. W. G. Sugunaratnam and the newly appointed Worker at Erelalai South, Mr. Yesuthasan. The Rev. N. Kathiravelu, of Nunavil Church, paid a tribute to the deceased, the love and care he took in his patients, specially the poor people. The committal rites were performed by Rev. S. T. Aseervatham and the burial took place at the Erelalai South Church graveyard.

The deceased leaves behind his wife, Srimathi Thiviyadevi (a daughter of Mr. V. R. Murugesu), and two children, Divinia Chitrakumari and Devakumar.

P. W. ARIARATNAM

P. W. Ariaratnam, the first anniversary of whose death is going to be observed by his family shortly, first came into my ken in 1923, when I joined Jaffna College in the Intermediate Class in Arts. He must then have been in the Senior Cambridge Class. We were, therefore, in two different academic spheres; because the Intermediate Classes were not integral to the School but were a superstructure over and above it. But an Institution has its communal life into which we were all drawn in; and in that communal life Ariaratnam was a recognised figure.

He was always called "MANAGER". When I asked for the reason, I was told that he was usually in charge of all projects, enterprises and expeditions undertaken by the students. These are different from routine duties carried out with unvarying regularity according to set rules. They require qualities of initiative, enterprise and imagination. As the only son of a mother widowed in early life, who had always to help her, he had learnt to do things on his own and was, therefore, exceptionally well qualified for the tasks he was called upon to perform at School.

Later, of course, I lost sight of him, but was aware that he had become a teacher in his old school. Early in 1935, as Secretary of the Jaffna Council, I was sitting with the Rev. R. C. P. Welch, then President, trying to draw up the slate of nominations to be presented at the forthcoming sessions of the Council. When we came to the convenership of the Committee for Work Among the Young, we were stumped. Mr. J. C. Stickney, who had for many years held the position and carried out its duties with sustained vigour and efficiency, had just then died. Finding a successor was proving elusive, when I remembered my old friend the "MANAGER". From then onwards M. Ariaratnam continued to be a prominent member of the Council for many years.

Ariaratnam ran the activities of the Committee for Work Among the Young with great energy; and his arrangements for the Annual Children's Week and Rally created in the churches a spirit of healthy rivalry and competition. When Mr. J. V. Chellapah, who had been Treasurer of the Council for a considerable period, was finding it difficult to carry on both as Treasurer and General Manager of Schools, somebody had to be found to succeed him. But there was no question as to who it should be.

The work of the Treasurer of the Council in those days may look absurdly light, when considered in retrospect. But the weight and difficulty of a task are judged aright not so much in the light of subsequent history

as in the light of previous history. The funds to be dealt with were meagre, but the responsibility of handling them was then considered very great and for long years after the establishment of the Council, only Missionaries were elected to the post of Treasurer.

Not merely were the funds to be dealt with meagre and the arrangements for husbanding them equally meagre, but the whole character of the Council, its authority and its administrative machinery were primitive by modern standards. However, there was one thing that characterised all those who had anything to do with it at that time; we all loved it and were devoted to it. Mr. Welch used to say that every mother should daily instil a love for Council in her children from a very early age. So we put ourselves into its work heart and soul and tried to make it a better instrument for its purpose; but, if it may be said that we made the Council, it is equally true that the Council made us.

With the dawn of a new era in 1947, much larger responsibilities devolved on the Treasurer. With the setting up of the Diocese went the setting up of a Central Treasury and the putting of our finances on a wider basis. This task which fell on the shoulders of Ariaratnam, he carried out with superb efficiency.

In the meantime, Ariaratnam had become Head Master of the Lower School, in which position he remained till his retirement in 1963. Jaffna College also had, in the preceding years, blossomed out; and the task of the Head Master of the Lower School required not merely the maintenance of a high standard of teaching and discipline, but that of inspiring public confidence. Those who succeed him may, perhaps equal him in these respects, but it would be difficult to excel him.

When both of us had retired from active service, I used to find much solace in my weekly and often bi-weekly calls on him; and both of us would talk freely and frankly about things in general, on the basis of past knowledge and present ignorance and find great satisfaction in it. His death last year took me and every one else completely by surprise.

Ariaratnam will always loom large in the history of the Diocese, not merely for his pioneering efforts in the organisation of its finances but for his part in creating a devotion to the central organisation of the churches. And Jaffna College will also owe him a deep debt of gratitude for his exceptionally high conduct of its Lower School. He will long be remembered by his friends for his engaging personality, his shrewd comments and his deep loyalties.

S. Kulandran
Bishop